

dering af medlemmernes rådighed i form af obligatoriske rådighedsvurderinger.

Arbejdsløshedskasserne skal herefter have pligt til efter nærmere fastlagte tidsterminer at foretage en konkret vurdering af det enkelte medlems rådighed. Der vil her blive lagt vægt på, om medlemmet er aktivt arbejdssøgende og i øvrigt selv gør en indsats for at komme ud af ledigheden, blandt andet ved at udnytte de forskellige tilbud, som systemet giver de ledige. Den første rådighedsvurdering skal finde sted efter ca. 1/2 års ledighed og skal også omfatte medlemmer, der har modtaget supplerende dagpenge i den nævnte periode. Formålet hermed er blandt andet at give den ledige et klart signal om, at erklæringen om at stå til rådighed er mere end en formalitet og dermed øge den lediges motivation for at tage imod systemets tilbud med henblik på at komme i beskæftigelse.

Bekendtgørelsen vil endvidere komme til at indeholde mere præcise og udtømmende angivelser af, hvornår arbejdsløshedskasserne i øvrigt skal foretage almindelige rådighedsvurderinger som supplement til de obligatoriske rådighedsvurderinger. En række konkrete situationer vil kunne give anledning til en rådighedsvurdering. Det kan f. eks. være ved afslag på kursustilbud eller lignende, ved manglende tilmelding til arbejdsformidlingen eller ved længere tids sygdom, således at disse momenter indgår i en helhedsvurdering af den lediges rådighed.

Hvis ordningen skal fungere, er det en forudsætning, at medlemmerne ved førstegangsledighed får en grundig vejledning og information fra kassen om rådighedsreglerne og konsekvenserne af den lediges adfærd i konkrete situationer – særlig i relation til de obligatoriske rådighedsvurderinger og de forhold, der bevirker, at medlemmet ikke opfylder sin rådighedsforpligtelse.

Det foreslås derfor, at der i § 65 sker en tydeliggørelse af kassens almindelige pligt til at vejlede medlemmerne om de gældende regler, herunder særligt om rådighedsforpligtelsen.

Ad pkt. i. Præcisering af arbejdsløshedskassernes vejledningspligt (§ 65).

Med henblik på at forstærke indsatsen i relation til vejledning af de ledige om beskæftigelses- og uddannelsesmulighederne er det nødvendigt, at arbejdsløshedskasserne inddrages mere aktivt. Der er derfor behov for at tydeliggøre de gældende regler herom i lovens § 65.

Det er regeringens opfattelse, at § 65 ikke hidtil har fungeret efter hensigten, der er at inddrage arbejdsløshedskasserne aktivt i arbejdet med at søge arbejdsevnen opretholdt hos ledige medlemmer.

Det er hensigten med forslaget, at arbejdsløshedskasserne som et minimum skal tage direkte kontakt til det enkelte medlem hver 6. måned, regnet fra ledighedens start, for derved løbende at sikre, at medlemmet udnytter de foreliggende muligheder af beskæftigelsesmæssig og uddannelsesmæssig art.

Vejledningsindsatsen kan eventuelt foregå tidligere i ledighedsforløbet end efter 6 måneder, eventuelt i sammenhæng med arbejdsformidlingens kollektive informationsmøder eller 3-måneders samtale.

Erfaringerne fra »Horsens-projektet«, hvor § 65-samtalen i en ny form gennem et samarbejde mellem Specialarbejdernes Arbejdsløhedskasse, arbejdsformidlingen, SID og socialforvaltningen allerede gennemførtes efter 2 måneders ledighed, vil indgå i overvejelserne om den nærmere tilrettelæggelse af § 65-samtalerne. Det er bl. a. hensigten, at indsatsen – hvor dette er muligt – skal ske i et lokalt samarbejde mellem arbejdsløhedskasse og arbejdsformidling.

På baggrund af de erfaringer på det metodemæssige område, som for tiden indhøstes via forsøgsvirksomhed, bl.a. ovennævnte »Horsens-projekt«, vil der administrativt blive fastsat nærmere retningslinier for § 65-samtalerne!

Administrative konsekvenser.

I forbindelse med beslutningen om gennemførelse af de administrative forbedringer er der tilført AF-systemet 5 mill. kr. i 1987 og 12 mill. kr. i 1988 samt 34 årsværk.

Til informationsvirksomhed i forbindelse med opfølgning af lovrevisionen afsættes 2 mio. kr.

Det forudsættes derfor, at de i lovforslaget indeholdte ændringer kan administreres inden for de nu foreliggende højere bevillingsmæssige rammer.

Forslaget vil ikke medføre nævneværdige administrative konsekvenser for Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen.

Indførelsen af obligatoriske rådighedsvurderinger forventes i det omfang, der ikke allerede foretages sådanne systematiske rådighedsvurderinger at betyde en mindre administrativ merbelastning for arbejdsløshedskasserne.

Den skærpede § 65-vejledningsforpligtelse vil ligeledes medføre en administrativ merbelastning for arbejdsløshedskasserne afhængigt af i hvilket omfang, der etableres et tættere samarbejde mellem arbejdsløshedskassen og arbejdsformidlingen.

De præciseringer, der efter forslaget vil ske i forhold til de gældende regler, vil medføre en mindre administrativ lettelse i arbejdsløshedskasserne.

Samlet vil forslaget stille større krav til arbejdsløshedskassernes administration. Den administrative